

Områdebeskrivelse av den foreslåtte utvidelsen av Eldåa naturreservat

Lokalitetsnavn:	Eldåa utvidelse
Kommune:	Stor-Elvdal
Fylke:	Hedmark
Kartblad M711:	1917 IV (Myklebysjøen)
UTM-koordinater:	32V PP 92-01.09-16
Vernekategori:	Naturreservat
Areal:	38 045 daa
Høyde over havet:	615-1095 moh.
Berørte eiendommer:	Gnr./Bnr. 11/1, 11/2, 11/3 og 11/5 i Stor-Elvdal kommune

Områdebeskrivelse Eldådalen ligger lengst vest i Stor-Elvdal kommune på grensa mot Oppland og omfatter de øvre deler av dette store dalføret som drenerer østover mot Imsdalen ved Imsroa. Lokaliteten er mot nord og sør i hovedsak avgrenset mot fjell, mens den i øst og nordøst i hovedsak grenser mot annen eldre skog. I sentrale deler grenser lokaliteten mot eksisterende Eldåa naturreservat. Vegetasjonen i de skogbevokste områdene består i hovedsak av fattige vegetasjonstyper hvor blåbærgran- og blåbærbjørkeskog dominerer, men det finnes også en del områder med rikere vegetasjon. Småbregnegranskog finnes stedvis i noe brattere hellinger og forsengkninger. Fattig til intermediær gransumpskog finnes også spredt men noe sjeldent, og med økende frekvens østover særlig på sørsiden av elva. Spredt finnes partier med høgstaudegranskog helst i tilknytning til bekker, i nedre deler av enkelte lengre liavsnitt og i forsengkninger. Slike areal utgjør i hovedsak begrensa areal, men i de indre bjørkeoppblanda granskogene eller i de rene bjørkeskogene, dominerer stedvis høgstaudevegetasjon. Unntaksvis finnes kildevegetasjon og svak lågurtgranskog. Gran er klart dominerende treslag, furu finnes kun unntaksvis som ytterst fåtallige spredte trær. Bjørk opptrer relativt sett i begrensa grad i de grandominerte områdene, men med en økende frekvens mot høyden og mot indre strøk. Spredt i hele området finnes selje i form av spredte eldre enkelttrær. Det samme gjelder rogn, men dette treslaget opptrer nok med noe lavere frekvens enn selje. Vierarter er vanlig i fuktigere partier og einer er noe vanlig helst i tørrere samt høyereliggende seternære områder.

Skogstruktur: De grandominerte områdene har for det meste skog i tidlig aldersfase, dvs. at de domineres av eldre noe svakt flersjiktet naturskog med en del glenner, men som gjennomgående har noe begrensa innslag av viktige strukturer som kjennetegner virkelig gammel skog. Alle steder har skogen vært påvirket av tidligere plukkhogster og området har hatt en temmelig homogen hogstpåvirkning, slik at det er nokså små forskjeller i skogstruktur i området.

Granskogen i området har gjennomgående typisk fjellskogspreget med grov basis og rask avsmalning (gulrotpreg), liten oppkvisting, mange skjortegraner og med mye grov kvist på eldre trær. Innslaget

av trær med viktige strukturer for det biologiske mangfoldet som grove og gamle greiner, hulrom og stabil og grov bark, er generelt sett økende med høyde for havet og mot indre deler. Innslaget av liggende dødved er gjennomgående lavt i området og kontinuiteten i liggende dødved er generelt sett lav. Plukkhogster og enkelte steder nyere gjennomhogster kombinert med mye lavbonitet har medført at kontinuiteten i liggende dødved gjennomgående er lav, bortsett ifra i enkelte kjerneområder. Den døde liggende veden er hovedsak i ferske og midlere nedbrytningsstadier, men det finnes også en del spredte sterkt nedbrutte lægre.

Skogen i området er gjennomgående nokså grovvokst, noe som nok mest sannsynlig skyldes mye sigevann fra senere snøsmeltning i fjellet og tykke morenemasser. Brysthøydiameter på herskende trær ligger ofte på 30-50 cm, og fåtallig og spredt finnes det trær på 60-80 cm. De fleste av disse noe grovere trærne vokser i indre deler hvor lystilgangen har vært bedre, med høyere andel høgstaude som delvis hindrer forynging av gran og hvor konkurransen fra andre trær samt hogstintensiteten har vært lavere.

Verneverdier: Lokaliteten er et verdifullt område beliggende i nordboreal sone, og har viktige kvaliteter i form av størrelse i kombinasjon med eldre naturskog av gran. Området ligger også i en kjerneregion i Sør-Norge for gammel fjellskog (både gran- og furu) som strekker seg langs fylkesdelet fra Atndalen i nord til Åstadalen i sør. Området oppfyller flere mangler ved skogvernet i Norge og har samlet sett en nokså god mangeloppfyllelse. Av generelle mangler oppfyller området godt «gjenværende større forekomster av gammel skog med preg av urskog eller skog under overveiende naturlig dynamikk.»

Området kan også i middels grad sies å oppfylle (særlige når potensialet for knappenålslav tas med i vurderingen) «viktige forekomster av rødlistearter, dvs. områder med konsentrasjoner av slike arter med et omfang egnet til forvaltning ved områdevern». Så langt er det funnet 14 rødlistearter hvorav fire trua arter (sibirkjuke, fjellgrankjuke, trollsotbeger og gråsothbeger). Dette er i praksis utelukkende arter knyttet til høyereliggende granskog og er relativt høyt, og mangfoldet av slike er tilnærmet komplett i forhold til hva man vente å finne.

Området har en noe begrensa andel kjerneområder, men kvalitetene utenfor disse er ikke i spesielt stor grad svakere enn innenfor, og arealet har derfor gjennomgående nokså høye verdier. Området scorer høyt (***) på urørthet, gamle bartrær og størrelse. På dødved mengde, gamle løvtrær (på grensen til ***), kontinuitet og rikhet scorer det middels (**) og det scorer lavere (*) på topografisk variasjon og treslagsfordeling.

Formål: Formålet med naturreservatet er å bevare et område med bestemt type natur i form av ei bekkekløft og store forekomster av gammel skog med preg av urskog, og skog med naturlig

dynamikk, i tillegg til de ulike typer kravfulle og sjeldne plante-, lav- og sopparter som finnes i området.

Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig naturlig og urørt tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

Andre interesser: Det foregår mye jakt i området.

Tekniske inngrep: Høyspentlinje tvers over det opprinnelige naturreservatet. Flere jakttårn i utvidelsesarealet, og 3 hytter/buer. I tillegg er det noen veier.